

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Egész évre 6 frt.
 Félévre 3 " "
 Negyedévre 1 frt 50 kr
 Bérmentetlen levelek
 csak ismert kézektől fo-
 gadtatnak el.
 Kéziratot nem adhatnak
 vissza.
 Egyes szám ára 20 kr.
 A nyilatkozat minden gar-
 mondó díja 20 kr.

ZEMPLÉN.

Társadalmi és irodalmi lap.

ZEMPLÉNMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

(Megjelenik minden vasárnapon.)

HÍRDETÉSI DÍJ:
 hivatalos hirdetéseknel:
 Minden egyes szó után
 1 kr.
 Azonfelül bélyeg 30 kr.
 Kiemelt, díszített a kör-
 zettel ellátott hirdetések-
 nyekért térmérték szerint,
 minden centimeter
 után 3 kr. számítottatik.
 Állandó hirdetéseknel
 kedvezmény nyújtatik.
 Hirdetéseket a „Zemplén”
 nyomdájába küldendők.

A hazafias vármegye.

„Megzendült a Sátorhegy orma...
 örömben.”

Ime! az ige testté lett. Zemplén vármegye közönsége az 1%-os közművelődési pótadót, a szorongatott hazának hozandó emez újabb áldozatot, páratlan egyértelműséggel és lelkesedéssel vállalta magára. Üdv és elismerés érte a nemes vármegyének, mely ilyen fényes jelét adta ujjal hazafias tradícióhoz való törhetetlen hűségének!

Rég látott e törvényhatóság díszterme lélekemelőbb tanácskozást. Az arcokon ki-
 gyult a nemes hév, a szemekben ott égett a lelkesedés szent tüze s a beszélők ajkairól elszálló hangban ott reszketett a túlradó hazafias érzés elfogódottsága.

Mindenki mélyen érezni látszott a pillanat jelentőségét. Mindenki szólni szeretett volna, hogy nyilvánosan pecsételhesse meg nemzete iránt érzett őszinte szerelmét s annak jövője érdekében vonakodás nélkül nyújtandó áldozatát.

Mintha csak a „szent öreg” kelt volna ki egy pillanatra széphalmi mauzoleomából s belépve a megye nagytermébe, ő ihlette volna néma ajkaival a tanácskozókat egy emberként lángolni fel a nemzeti nyelvért.

„Mit én nem egészen dicstelenül kezdék,
 Folytasd te... teljes dicsőséggel.”

Mintha ezt mondta volna annak a vármegyének, mely az ő porait őrzi s mely Rákóczi és Kossuthot szülte a hazának.

Kicsoda vehetné el az édes anyától azon örök és szent jogot, hogy gyermekeivel magát megértesse? Kicsoda tilthatná el mi magyar hazánkat attól, a mit a világ minden más országának megenged, hogy a fiakhoz, a kiket kebelén táplál, a maga nyelvén szólhasson?

A feudális viszonyok megszűntével úgy is ez az egyetlen államfentartó és nemzet-összetartó kapocs. Míg volt ur és jobbágy, addig megvoltak a nemzeti állam bástyái és és őrei az idegen ajku vármegyékben is a magyar földesurak személyében. Míg volt „nemes” ember, addig volt tót-magyar és oláh-magyar is, mert magyar nemességénél fogva e nemzet testéhez tartozónak érezte és vallta magát az is, a ki nem tudott magyarul.

Ma már azonban nincsen más külső kifejezője az egységes magyar állameszmének, csak a nemzeti nyelv; igaz testvéreké levésüknek nincsen más eszköze, a hazaszeretethez nincs más állandó biztosítéka, mint egygyeolvadás nemcsak érzelmben, hanem a nyelvben is.

És mutasson nekem valaki államot és népet Európában, melynek egységes nemzetéi való szervezését s az uralkodó nyelv általánosítását nem hazafias eszközökkel segítették volna elő úgy a múltban, mint a jelenben is az állami, területi kormányok s per eminentiam maga az uralkodó nemzeti társadalom?

De hiszen ez annak a nemzetnek, mely államszentartásra vállalkozik, kötelessége is. Kötelessége nagy feladatának érdekében, melyre magát reá szánta, hogy t. i. azoknak, kik az általa állammá szervezett területen

együtt élnek, nemcsak védelmet biztosít, hanem általában anyagi, erkölcsi s kulturális előhaladásuk s tökéletesedésük és boldogságuk feltételeit számukra megszerzi. Bennük az egységes anya-állam iránt való szeretetet öntudatra ébreszti s munkálja.

A velünk egy államot, de egységes nemzetet még nem alkotó nemzetiségek mindaddig ki lesznek szolgáltatva lelketlen izgatók prédájának s következesképen elvontatnak rendeltetésüktől, megzavartatik lelkük hármóniája, polgártársaikhoz és hazájukhoz való viszonya, míg velünk nyelvben is egyekké nem lesznek, érzelmben össze nem forrnak. Viszont attól a pillanattól fogva, hogy nemes intenciókat megértik, csontunkból való csontnak, vérünkéből való vérnek fogják magukat érezni s a pokol kapui sem vesznek többé diadalmat hazafiságukon és hűségükön.

De továbbá ha valamely állam alapításakor nyert s századok viharában megerősödött jellegéhez hiven, — hogy a maga állami céljait annál bizonyosabban megvalósíthassa — az államalapító s kultúrálag legfejlettebb nemzetiségek európai rangra emelkedett s abszolút becsü irodalommal dicsekvő nyelvét hivatalos nyelvvé választja törvénykezésében, közigazgatásában s minden életnyilvánulásaiban: igazságtalanságot követ el más ajku polgárai ellen, ha módot és alkalmat nem nyújt nekik e hivatalos állami nyelv elsajátítására. Ők velünk együtt védik ezt a hazát, viselik az országnak terheit; jogaik és kötelességeik érvényesítésében, kulturális előhaladásukban, mindennapi kenyerök megkeresésében léptenyomon érzik azt a zsiabasztó nyomást, mely reájok az állami nyelv nem tudása folytán nehező. Nem a mi édes kötelességünk-e őket ettől a zsiabasztó nyomástól megszabadítani, nehogy arra a gondolatra vetemedjenek valamikor, hogy mi vagyunk az édes-, ők pedig csak a mostoha gyermekek, a hamupipókék; nehogy azt képzeljék egy elkeseredett órában, hogy mi szándékosan tartjuk ebben a sötétségben csupán azért, hogy a magunk részére zsákmányolhassuk ki az állami nyelv tudásának előnyeit.

És hátha még esengenek is e tudásért. Ha várva várják a napot, melyen magyarul szólhatnak, nem kényszerűsügből, hanem égő szerelemből. Kik boldognak fogják valani magokat azért a pillanattért, melyben a „Hazának rendületlenül” ajkukon magyarul megzendül, mint boldognak vallotta az a gör. kath. esperes*) ki mikor a közművelődésért hozandó áldozatot megszavazta, úgy beszélt, mintha imádkozott volna, mondván: „azt adja meg a kegyelmes Isten, hogy mire e hanyatló század véget ér, ne legyenek többé ezen a földön nemzetiségek, hanem legyen egy erős, nagy, magyar nemzet!”

Pedig Zemplén vármegyének ilyen tótjai és ilyen oroszai vannak. A mi hazafias kötelességünk velük szemben könnyű és gyönyörűsége. Nekünk sem taktikát sem kényszerítést nem kell gyakorolnunk a magyar nyelv érdekében, ők kényszerítenek minket,

*) Antalóczy Imre, l-polyáni g. k. lelkész a vármegye közgyűlésén. Éljen! Szerk.

hogy osszuk meg velük testvériesen ezt a legdrágább kincsünket.

Zemplén vármegye közönsége méltóan járt el önmagához. Örömmel hozta meg az áldozatot, hogy igaz testvéreké lehessenek szivben s szóban a vármegyének fiai, melynek földjét a küzdelmes multnak annyi dicsőséges emléke teszi kegyeletessé minden hű fia előtt.

Legyen áldott a kéz, mely az áldozatot nyújtja; s legyen áldás minden filléren, mely a legszentebb ügyért, a nemzeti közművelődésért áldoztatik.

Palóczy Czinke István.

Hannibal ante portas!

A félelmetes ellenség, a kelletlen ázsiai vendég immár kapunk előtt ólálkodik. A kolera Fiuméből az ország fővárosába tette át főhadiszállását. Támadási terve egészen világos. Csatahelyül szemelte ki egész hazánkat. Biztosan és gyorsan szállítja el fegyvereseit minden irányban. Kaszásainak utasításul adta, hogy ne kegyelmezzenek semmi szépnek, semmi épnek. Hadi sarcot követel ismét a magyar nép ezreiből, azokban a rettenetes arányokban, mint amilyenekben kiereszolta áldozatait a hatvanas és hetvenes években. Nagy és bajjóslatu hadjáratnak nézünk eléje. Pedig a hatvanas és hetvenes évek veszteségeit még ki sem hevertük. Több áldozatot követelt tőlünk akkor az Isten haragja, mint a legelkeseredettebb ellenséges emberi hatalom. Mélyebb és magasabb a legutóbbi két évtizednek közös kolerális sirhalma, mint amilyeneket kívánt Kónigréc, vagy a Sipka-szoros vidéke! Az aránytalan küzdelemben, a bacillusok láthatatlan miriádjával szemben, a tehetetlen parányi emberi erő huzza a rövidebbet.

De még sem. Az ember esze, tudománya és hajlandó alkalmazkodásával a természeti erőnek fölébe kerekedhetik. Hallgassunk a tudomány szavára. Induljunk a főváros auktoritása, az országos tanács figyelmeztető szózata után. Vettekünk le a mohamedánushoz illő keleti fatalizmust. Ne nézzünk közésszetéve az elé, aminek jönnie kell. Ne kövessük Arkhimedes példáját, aki kedvteléseiben önfelédve bocsátotta szívéhez a pún buta gyilokját. És ami fő dolog, ne féljünk, hanem bátran, emelt fővel, nyugodt önbizalommal nézzünk szemébe az ellenségnek. A kik a kolera nagy hadjárait diadalmasan tul élték, megmondhatják, hogy gyáva ellenség az. Vért szomjaz mint a fene vad, de a bátor szembe nézést ki nem állja. Mint öntudatlan anyagi erő az öntudatos szellem erejével szembe hátrálni lesz kénytelen.

Előttünk fekszik a főváros járványbizottsága által elfogadott s proklamált óvintézkedések s egészségügyi tanácsoknak hoszu listája. Ki is nyomtatnók azt — ha rögtönös szükségét éreznők. Nem akarjuk azonban vármegyénk szakbizottságát hivatásszerű munkájában esetleg feszes helyzetbe juttatni. Megnyugtatóként közönségünknek elégségesnek véljük tudatni azt, hogy vármegyénk központi kolera-járvány bizottsága e hó 20-án összeül; tanácsát, parancsát, rendeleteit részletesen stilizálja és kihirdeti majd, s talán permanenciában is marad.

Tőlünk, a félelmetes erejű ellenséggel szembe néző ostromlottaktól csak az kívántatik meg, hogy fegyelmzett erővel kezdjük meg a defenzívát. Viseltessünk bizalommal és föltétlen engedelmességgel vezérletünk iránt. Aki győzni akar többet magával, kell hogy a tekintély szavára hallgasson. A széthuzó erő önmagát emészti föl s egységes védelemre, ami itten fő dolog, nem képes.

Addig is azonban, míg a vármegye központi járvány-bizottságának utasításait meghallani alkalmunk lesz, tartsuk szem előtt a következő jelszavakat: *köztisztaság, lelki nyugodtság, rendes és mérsékletes életmód.*

Mai számunkhoz egy ív melléklet van csatolva.

A köztisztaságot a rendőri hatóságtól, a nyugodtságot és mérsékletességét önmagunktól követeljük meg. Amazt föltétlen parancs, emezt a legjobb akaratu tanács képében javalljuk.

Nagy gyávaság lenne a városi előljárástól s önmagunktól egyaránt, ha a járvány-bizottság intézkedései harcra készen nem találnának bennünket. A fűhöz-fához való kapkodás veszített csatába sodorna, mert — „Hannibal antes portas.”

Városunk előljárása pedig szeressen f. évi 155. jk. számú rendeletének haladéktalanul és kiméletlenül fogadtatni, mert a rít gyakorlat, innen-onnan két hónapja már, hogy kigúnyolja a szép teóriát.

Felhívás.

A „Zempléni megyei gazd. egyesület” borászati szakoszt. bizottsága által S.-a.-Ujhelybe érkező lengyel szomszédaink fogadtatása érdekében történt intézkedések sorrendje.

I. Folyó szeptember hó 29-én reggeli 7 órakor külön vonattal érkező vendégeket az indóháznál a rendező-bizottság s ahhoz mentől nagyobb számmal csatlakozni kért polgártársak fogadják s Matolai Etele által magyar nyelven üdvözlötnek, melyet lengyel nyelven Németh Nándor tolmácsoland.

II. A fogadtatás megtörténte után a vendégek, valamint az azok fogadtatására megjelent egyéniségek sorakozva, a menet a városi tűzoltóság s ezt követő zenekar előlépése mellett, nemzeti s lengyel lobogók alatt a megyeház előtti téren állapodik meg, s ekkor a vendégek a lakosság által felajánlott s előzőleg minden egyes vendégre nézve kijelölt szállásokon helyeztetnek el, s a szállásadó vendégeket reggelivel ellátni felkéretnek.

Megjegyeztetik, hogy női vendégeink részére bérkocsi és magánfogatok is rendelkezésre állandnak. A város s különösen a „Kossuth”-utca lakói pedig felkéretnek, hogy lakásaikat lobogókkal díszítsék fel.

A rendező-bizottság következőkből áll: Nyomárkay József, Farkas Lajos, Dókus Gyula, Dr. Chyzer Kornél, Dr. Erényi Jakab és Ujfalussy Endre.

III. Dél előtt 10 órakor vendégeink a „Diana fürdő” helyiségben jönnek össze, hol aszu és szamorodni bor, ugy szőlő-kiállítás rendeztetik, melyre a kiállítandó borok és szőlő szeptember hó 27-ik napjáig Löcherer Andor urhoz címezve beküldendők.

A kiállított borok és szőlő a kiállító javára az általuk meghatározott s kiállított tárgyaikon feltüntetett árakért a jelentkező vevőknek eladandnak.

A kiállítás tartama alatt a kertben zene lesz. Bemeneti díj személyenként 50 krajcár.

A kiállítás intézői: Löcherer Andor, Mathiász János, Dr. Erényi Jakab, Isépy István.

IV. Délutáni 1 órakor a városi színházban közebed, melyre a jegyek személyenként 2 frtjával előlegesen megveendő, s annak idejében a rendező-bizottság megbízottjának előmutatandók.

A közebed és vacsorához szükségelt aszu és szamorodni borok adományozása s azoknak szeptember 27-ik napjáig a rendező-bizottsághoz leendő beküldésére a bortermelők és bortulajdonosok tisztelettel felkéretnek.

Közebed és vacsora intézői: Farkas Lajos, Löcherer Andor, Dr. Sebeők Antal, Kiss Ödön, Nyomárkay Ödön.

V. Délutáni 4 órakor a s.-a.-ujhelyi dalárda es zenekar közreműködése mellett Ligethy Bertalan szőlőjében szüretelés mutattatik be. Belépő díj személyenként 50 kr.

Intézők: Ligethy Bertalan, Németh Nándor, Dutkiewicz Medárd és Ember Ernő Mihály.

VI. Estve 9 órakor a színházi teremben táncmulatság, az étkező helyiségekben vacsora.

Belépési díjak: táncestére személyenként 1 frt. Páholycok középen 4 frt. Páholycok oldalt 3 frt. Vacsora-jegy személyenként 1 frt.

Báld rendező: Dókus Gyula s az általa felkérő urak.

VII. Belépő- és vacsora-jegyek Szentgyörgyi Vilmos kereskedésében, vagy a helyszínen veendő.

VIII. Vendégeink szeptember 30-án indulnak haza, — búcsúzás az indóháznál, melyre polgártársaink megjelenni tisztelettel felkéretnek.

A fentebb előadottak a vármegye közönsége s főleg Hegyaljánk szőlőbirtokosaival azon tiszteletteljes kérelemmel közöltetnek, miként adományaik kiállításai s személyes részvételük s megjelenésükkel ezen ünnepség emelésére közreműködni sziveskedjenek.

Megjegyeztetik, hogy külön személyenkénti meghívások nem küldetnek, továbbá a befolyandó összegből felmaradandó felesleg galíciai jótékony célok és a s.-a.-ujhelyi árvaházra lesz fordítandó.

Végül mindazok, kik a közebed vagy vacsorán résztvenni szándékoznak, ezt f. hó 25-éig Szentgyörgyi Vilmos urnál vagy a rendező bizottság elnökénél jelentsék be.

S.-a.-Ujhely, 1886. szeptember 16.

Nyomárkay József,
mint a rendező-bizottság elnöke.

Nagymihály ünnepe.

— 1886. szept. 11. s 12-én. —

A nagymihályiak ünnepeit ilték, szép hazafias ünnepeit, melynek jelentősége egyaránt mélyen bele nyulik társadalmi, mint egyetemes nemzeti életünkbe.

Nem kevesebbről, mint a magyar szellemű közművelődés nagy eszméjének egy újabb diadaláról van szó, melynek szolgálatában a nagymihályiak évek óta lázas tevékenységet fejtenek ki.

Egy kis, de lelkes csoport karolta fel itt a szent ügyet, lépett a mozgalom élére s fáradszatlan buzgalommal legyőzve az anyagi nehézségeket és indolenciát, pár évvel ezelőtt egy kisdédó iskolának adott létet. És az első sikert főleg Sulyovszky István lelkes tevékenysége eredményeként, csakhamar követte a másik, mely egy a modern követelményeknek teljesen megfelelő állami elemi iskola létesülésében nyert kifejezést.

Ennek megnyitását ünnepelték a nagymihályiak; örömmel, lelkesedéssel a fölött, hogy végre, bár tetemes áldozatok árán, elérhették azt, amire oly forrón vágytak. Áll a szentegyház, hol a növekedő nemzedék erkölcsileg, szellemileg nemesedve elsajátítja édes anyanyelvünket legalább annyira, hogy az nem lesz előtte idegen, hogy annak csendültével tudni fogja hazáját, közös magyar hazánkat meleg lelkesedéssel szeretni.

Hol kezdjem az ünnep leírását elején vagy végén? Az első vagy második nappal? Valóban nagy zavarban vagyok. Ha elején kezdem a táncmulatsággal egyszer a szőke, máskor a barna, egyszer a buszke lilium, máskor a szelid ibolya körében csapongva, az érzelmek ezer változatával keblemben, annyi gondolat tömörül elém, hogy tudósításomnak hossza vége nem lesz. Ha pedig végén kezdem, a másnap lefolyt ünnepséggel, akkor az időrendet hamisítom meg. Am menjünk sorba, időrendben.

Ha hozadalmas talállok lenni, ollózza ki a t. szerkesztőség a felesleges ábrándokat, a titkos epedő vágyakat; csak köszönettel fogok érte tartozni.

Tehát az ünnep első napja! Szokatlan sürgés-forgás, élénkség már a kora délutáni órákban jelzé, hogy itt valami készülöben van. Kocsikocsin után robogott be, melyeken meglátszott, hogy távolabbról jönnek. Mindenütt élénk zsongás-bongás. A „Kos” című vendéglőben is a munkások egész raja szorgoskodott.

Igy tartott ez estvel 7 óráig. Az utcákon, a boltokban csillapodott a sürgés-forgás. Mederbe tértek a hullámok. Most veszi kezdetét s épen a mamáknak annyi gondot adó: öltözködés, négy fal között, átláthatatlan függönyök megett. Még egy szalag, egy virágszál, egy gombostű és készen vannak a tündérek.

Ezalatt a „Kos” terme ragyogó fénybe öltözött, a rendezők elfoglalták helyeiket. Megindult az érkező kocsik robaja. Jöttek, vagy inkább szálltak a kecses, bájoló alakok, észrevehető izgalommal arcaikon. Nyomban utánuk a mama és papa a helyzethez illő komolysággal. A lassanként megtelt terem kaleidoszkopszerű színvegyületében látjuk viruló üdeségökben a Baján nővéreket, Bartus Irénkét, Füzesséry-nővéreket Gundelfingen Stefánit, Lavotha-nővéreket, Pilissy Jernét és Saroltát, Szladek-nővéreket, Schleiminger Tinkát, Szemere Annáskát és Vinternitz-nővéreket, továbbá Balogh Gézánt, Fröhlich Gyulánét, dr. Pogány Gerónét és Polányi Gézánt. Az adott jelre ráhúzták a barna legények és elkezdődött a tánc, amely aztán csak reggeli 5 órakor ért véget.

Itt következnek az, amit t. szerkesztőség joggal kiollózhata, ama különböző érzelmek ecsetelése amelyek a táncest alatt váltakoztak bennem; a vacsora kellemessége egy bájos szomszédnó jobbán, a virradti csárdás felejthetetlen édes mómora egygel azok közül, akikre a költővel (Borúth Elemér) el lehet mondani: „még csak gyermek, már is Etna”...

Hogy tehát ne adjak munkát a t. szerkesztőségnek, mindezekről hallgatok s áttérek az ünnepség második részletére.

A bál terem elvesztette varázsát, a közérdeklődés a megnyitott állami elemi iskola felé fordult. Már reggel 8 órakor nagy néptömeg állta el a bejáratokat. Tíz órakor újra kezdődött az ünnep. A zászlókkal és zöld gallyakkal feldíszített iskola előtt Sulyovszky István lépett emelvényre. Beszédében rövid vonásokkal ama hivatást ecsetelé, mely társadalmunknak, szemben a nemzetiségi áramlatokkal, osztályrészül jutott. Örömmel konstataja, hogy Nagymihály e tekintetben a legnagyobb áldozatoktól sem ijedt vissza, mert ime, erejét messze túlhaladól az állami elemi iskola építési költségéhez 11000 forinttal járult. Beszéde végeztél meleg szavakkal adta át az iskolát Nemes Lajos kir. tanfelügyelőnek, köszönetet mondva neki is ügybuzgalmaért. Nemes Lajos lelkes szavakban adott kifejezést a feletti örömeinek, hogy az iskolát átveheti s átadhatja magasztos rendeltetésének. Utána még Polányi Géza iskolagondnoksági elnök szólt.

Az ünnepnek egy kiválóan szép részét képezte az erre következő egyházi szertartás, melyet Szentlélek Géza helybeli r. kath. plebánus az e végből felállított nyílt sátor alatt teljesített.

Ezzel itt az ünnepség véget ért, a közönség széjjeloszlott, bensőleg bizonynyal áldva azt a napot is, a mikor Sulyovszky Istvánt városi főbíróvá választották, aki nélkül nincs iskola, s Nagymihály nem halad, de elmarad.

Az ünnepség utolsó felvonása a „Kos”-hoz címzett vendéglőben rendezett közebed volt. A tekintélyes számban megjelent közönségből különösen meg kell neveznem: Sztáray Antal grótot, aki személyes megjelenésével a közebed fényét nagyban emelte. Vármegyénk kitűnőségei közül itt voltak: Matolai Etele, Viczmándy Ödön, dr. Chyzer Kornél. A harmadik fogásnál megindult a tósztok árja. Elsőül Sztáray Antal gróf szólott. Ő felségét a legalkotmányosabb királyt éltetve. Utána Balogh Géza Trefort Ágostonra emelt poharat, kihez még azonfelül üdvözlő távirat is intéztetett. Raiz Gedeon Gönczy Pál miniszteri tanácsost, Polányi Géza megyénk főispánját, Mihajlovits gör. kath. lelkész Nemes Lajost, Füzesséry Tamás Sztáray Antal grótot, Horváth Károly br. Balassa Istvánt stb. stb. éltették. E közben Sztáray Antal gróf ujjabban felszólt és szünni nem akaró éljenzés közepette Balogh Gézáért, mint a nagymihályi választókerület jelenlegi és jövőben való országgyűlési képviselőjeért üritett poharat, mert annak, ugymond, ujjabbi megválasztását bármely körülmények között is bizton reméli és óhajtja. Nagy szó, amely a közeledő választásnál minden bizonynyal dönteni fog. A függöny legördült. Vége az utolsó felvonásnak is.

Nemő

Levelezés.

Sárospatak 1886. szept. 15.

Zemplén vármegyének legközelebb megtartott közgyűlésében tárgyalatott Sztáray vármegyének a közművelődési célokra kivetendő pótdó tárgyában megyénk közönségéhez intézett átiratára teendő javaslatát végett választott 100-as küldöttségnek jelentése.

Fejes István bizottsági tag, mint e küldöttség előadója, meggyőző érvekkel mutatta ki a pótdó megszavazásának szükségét, és hogy a ragyogó eszmékből font koszorujának minden levelkét biztosítsa, hogy a koszoru erős és tartós legyen, beszédének záradékául arra valóban egy szép gyémánt kapcsot vetett, kijelentvén, hogy: a mi közműveltségünknek a magyarosodással karöltve kelletvén járnia, nem tart attól, hogy vármegyénknek tót és orosz ajku polgártársai az e nemű közműveltség iránt tett lépéseket gyanuval fogadják, mert habár tót vagy orosz nyelven beszélnek, szivre, érzelmre mind magyarok, igaz hazafiak.

A vármegye színe előtt tett eme ünnepies nyilatkozatot hallanunk valóban jól esett. És hogy ebben a bizotts. tag urnak igaza van, mutatják a közműveltség és a magyarosodás terén elért vívmányok, eredmények vármegyénk felvidékein. Nem is csoda, ha a közműveltség fája, melyet boldog emlékü br. Eötvös ültetett hazánk földjébe, virágzásnak indult, hiszen azt az orosz ugy mint a tót-ajku testvéreink hazafias érzelmeikkel, melengetik, földjét azokkal a karokkal művelik, a melyekkel védelmére oly sokszor fegyvert ragadtak.

A pótdó lelkesedéssel megszavaztatván, az ügy ezáltal anyagi támogatásban is részesült, a zászló még szélesebbre kibontatott. Sorakozunk alája szeretettel, egymásiránti bizalommal, távol minden gyanusitástól, nem ösmerve a hiuság lázát, haladjunk önzetlenül, mint a vitéz, karját kinyújtva, fegyverét feltartva, a zászlóra függesztett tekintettel, nem ügyelve arra, hogy tuskék tépik kontóse szárnyait. E szent ügynél ne válogassunk a szerepekben, hogy a munkakör fényes-e, vagy szerény, ne gyünk különbséget a bányá mélyében kell-e követ fejtenünk a közműveltség házában alapjába, vagy ennek homlokzatára szobrot faragni és a nép dicsérő tapsai közt helyezni föl. Holmi aprólékos bántalmak dacára egyse ingadozzék közölünk e szép munkában, legyünk egytől-egyet szilárdak, hiszen a magas szobrok sem ingadoznak azért, hogy holmi apró férgék turkálják lábainál a földet.

Gróf Andrássy Tivadarnak ama bölcs és tapintatos figyelmeztetésére, hogy a közműveltség és a magyarosodás aktusának keresztülviteleben legyünk óvatosak, körültekintők, a mit teszünk, tegyük kimélettel, „cum grano salis” megnyugtatóan annyit bátorodom felhozni, hogy Nemes Lajos tanfelügyelőben oly férfiu birunk, a kinek szellemes műveltsége, megnyerő modora, dicséretes türelmessége mindenütt hódít, mindenkit lekötél, mely tulajdonok a tanügynek csakis eredményes szolgálatokat tehetnek. Vármegyénk papsága pedig e téren kipróbált harcos, hazafias és bölcseséggel bíró arra, hogy a közműveltség és a magyarosodás szellemi eledelét hogyan nyujtsa gondjaira bizott népének.

Púza Sándor,
g. kath. lelkész.

Folytatás a mellékleten.

Tokaj, 1886. szept. 12.

A király ő felsége folyó hó 5-én utazott keresztül vármegyénken, mindenütt a leghódolatteljesebb és impozáns fogadtatásra találva. Mindannak dacára, hogy a hivatalos fogadtatás ő felsége kívánsága folytán mellőztetett, forrón szerető népe ellepte a vármegyén végig vonuló vasuti vonal minden állomását, hogy láthassa, hábar csak egy pillanatra is, dicsőségesen uralgó királyát. *Tisza-Luczon*, bár ott az udvari vonat meg sem állott, mintegy 1000 ember várta ő felségét s midőn a vonat a pályaudvaron keresztül ment, a nép riadó éljenekkel fogadta és kísérte messze a kocsiból az üdvözléseket kihajolva fogadó szeretett királyt. Az állomásnál a rendet a járás szolgabírája *Sér István* és a gesztelyi csendőrség tartották fel.

A szerencsi vasuti állomásnak tágas pályaudvara is kicsinynek bizonyult az ünneplő nagy közönség befogadására. A külön fentartott helyen vármegyénk vidéki intelligenciája szép számban volt képviselve s különösen, ami a király kíséretének is feltűnt, sok szép hölgy volt jelen ez alkalommal. Hat óra 30 perckor robogott be az udvari vonat a pálya udvarba. Szünni nem akaró örömrivalgás fogadta. Ő felsége ruganyos léptekkel szállott ki a kocsiból, nyájasan és szívesen köszöngetve a mintegy 3000 emberből álló közönség lelkes éljenzéseit. Pár percnyi lent időzése alatt megszólításával tüntette ki az államvasutak megjelent vezérfiait, továbbá a járás h. főszolgabíráját is. Mintegy 8 percnyi időzés után az udvari vonat, melynek vezetését *Boross Bálint* igazgató és *Sághy Gyula* felügyelő vették át, a közönség üdvözlésére közepett elrobogott. Az állomáson uralkodott példás rend a járási derék h. főszolgabíró helyes tapintatának köszönhető, kit ez ügyben is tanusított buzgalmaért méltán megillet a dicséret. (R. E.)

Tolcsva 1886. szept. 9.

Hítközségünk, mely a zugiskolák volt tősgyökeres hazájában, a Hegyalján, már 20—25 évvel ezelőtt is rendes nyilvános iskolát nyitott s azt a kor színvonalán álló tanerőkkel látta el, e héten ujonnan épült, szép, a mai kor igényeit teljesen kielégítő iskoláját fölavatván, újra bizonyítékát adá a népnevelés iránti áldozatkészségének.

A három tágas tanteremmel, fedett tornáccal s előszobával ellátott iskolaépület f. hó 4-én nyitott meg ünnepiesen.

Az ünnep a virágokkal ékített diszteremben d. e. 10 órakor egy zoltár eléneklésével vette kezdetét. Az összevágóan előadott dal után *dr. Adonyi Gyula*, az iskolaszék elnöke, emelt szót s szép szavakban fejtegetvén a népnevelés fontosságát, az ifjusághoz intézett néhány buzdító szó után az iskolát megnyitottnak nyilvánította. Az éljenzés lecsillapultával *Várnai Armin* iskolaszékünk jeles tagja, emelt szót s kitűnően válogatott hasonlatokkal, ékes szavakkal fejtegeté, miszerint az okszerű, egészséges pedagógiai tanítás kizárólag a hit s tudomány észszerű egybefűzése által érhető el. A beszédet a szép számban megjelent intelligens közönség lelkes éljenzése követte. Erre *Frischer Nándor*, az iskola igazgató-tanítója, általános figyelem közt előadá az iskola fejlődésének történetét, létének első fázisától a jelen pillanatig; megköszöné a tanterület s a fiatalság nevében az iskolaszék buzgó működését s végül hazafias, lelkes buzdító szavakat intézvén az ifjusághoz éljenzés közt távozott előadói helyéről. A himnusz eléneklése után az elnök az ünnepséget befejezettnek nyilvánítván, a közönség lelkesülten éljenzve távozott. A disztribúció, miután az iskolaszék annak költségét iskolai jótékony célokra fordítani hártározta, elmaradt.

Adja az ég, hogy hazánk sok izraelita hitközsége ily magasztos, szép és hazafias ünnepnek színhelye lehessen!

—r.—

Sárospataki levél.

Sárospatak, 1886. szept. 8. *)

Csak hogy valahára elmúlt a mort szezon! Már kezdett az élet kiállhatatlan lenni! A kik itt maradtunk, reménydus fiatalság, lassankint azok is megszöktünk volna már, ha még egy pár héttel tovább tart ez a vegetálás! Mert hisz az életnek nem nevezhető, a mi vakációban Patakon foly, az csak lézengés, tengődés, főként ebben az ázsiai barbár melegben!! No de hál' Istennek elevenedni kezd a város, lüktetni az élet, sőt mire e sorok világot látnak, Patak teljesen visszanyerte régi élénk képét, mozgalmal ábrázatát. Begyűltek a múzsafiai, a szülőik reményei, a hazának leendő oszlopoi, megnépesedtek két havi

*) Tárgyhalmozat miatt mult számunkból kizorult. Szerk.

magány után a kollégium vizshangzó csarnokai, a tantermek hivatagolag tárulnak fel a tudomány-szomjas csapatok előtt, a csengetyű megszólal, s ha két hóval ezelőtt „le roi est mort“ most újra kiáltjuk: „vive le roi!“

A szállingózás, vándorlás még a mult hó utolsó napjain megkezdődött, szeptember első 4 napján tetőpontját érte el s egy-két nap mulva teljesen befejeződik. Hiába, rőndnek muszáj lönnyi! A tanév ünnepies megnyitása f. hó 6-án ment végbe a főiskolai imateremben. Jelen volt az igazgató tanács *Fejes István* egyházi elnök, s *Nagy Pál*, *Makay Dániel*, *Vajányi Lajos*, *Béki Sámuel*, *dr. Lengyel Endre*, *Fuhász Mihály*, *Dókus Gyula* tagokkal, az egész tanári kar, a főiskolai ifjuság s számos szüle. A „Jövel szent Lélek Ur Isten“ kezdetű ének elzengése után *Mitrovics Gyula* főiskolai lelkész kérte buzgó szavakban az isteni segedelmet, hogy legyen e bekövetkező évben is részére, világítója e szabad-szellemű, világosság és igazság után törd protestáns tanintézetnek, a Perényiek, Rákócziak és Vayak iskolájának! Ismételt ének után előbb *Nagy Gusztáv* akadémiai, azután *Molnár Lajos* gimnáziumi igazgató intézett üdvözlő buzdító beszédet a tanuló ifjusághoz, utóbb felolvasta a tanügyi és fegyelmi törvényeket s ezzel az 1886/7-ik iskolai évet megnyitottnak nyilvánították.

Ezután következett a mult iskolai év elején megválasztott két fiatal jogtanárnak: *Kun Béla* és *dr. Finkey József*nek tanári székkfogláló értekezése. Előbb *Kun Béla* lépett a szószékre. Meleg szavakban ad kifejezést köszönetének megválasztásáért, örömeinek és büszkeségének a felett, hogy e híres főiskola tanártestületének díszes koszorujába beléphet. Ennek kijelentése után hozzáfogott székkfogláló beszédjének felolvasásához; értekezésének tárgyát a statisztika köréből választotta, fejtegetvén a statisztikának, mint tudománynak jelentőségét, s hazánkra való fontosságát. Megszoktuk *Kun Bélától*, a jeles publicistától, közügyeink s politikai viszonyaink alapos ismerőjétől, hogy mindenkor mélyre ható, de a mellett könnyen áttekinthető s felfogható s szellemes fejtegetéseket tár olvasói vagy hallgatói elé. E reményünkben most sem csalódtunk. Ez első tekintetre oly száraznak és ridegnek látszó tárgyat — melynek említésénél mindjárt a számok nagy halmaza tűnik fel képzeletünk előtt — oly könnyed, áttetsző alakban s égető napi kérdéseinknek, életbevágó hazai ügyeinknek oly erős és éles megvilágításával fejtegette, a számok és tények megdönthetetlen logikáját oly ékesen s szellemesen beszéltette, hogy az előkelő közönség érdeklődését, feszült figyelmét mindvégig lebilincselte, mely őt úgy beszéde folyamán több ízben, mint annak végeztével viharos éljenezéssel s tapsaival jutalmazá. *Dr. Finkey József*, miután szintén köszönetét fejezte ki megválasztásáért, „az örökösödési jog alapelveiről“ tartott értekezést, fejtegetve egyes jogbölcészeti iroknak ide vonatkozó felfogását s kimutatva bölcészetileg az örökösödés jogos voltát. Inkább szakszerű értekezését szintén élénk figyelem kísérte s végül a felolvasó lelkes tapsokkal s éljenzésekkel lett kitüntetve. Ezután mindkét tanár letette a hivatali esküt.

Az ünnepi napot közebed követte s fejezte be, hol szellemes tősztok derítették a kedélyeket; a két *Kun: Pál* és *Béla* itt is első csatasorban harcolt.

Szeptember 7. és 8-án, mig az akadémián a leckeönyvek aláírása folyt, a gimnáziumban a pótérettségi vizsgálatozók drámája játszódott le *Beóthy Zsolt* egyetemi eszthetikai tanár vezénylete mellett, s sajnos, a reménykedők nagyobb részére nézve tragikus eredménnyel végződött!

Ad nótam dráma és tragédia! *Bárody Károly* szinigazgató, ki május hóban jó 3 hétig gyönyörködtetett, társulatával ismét beköszöntött hozzánk s szept. 4-én megkezdé előadásait. Jelenlegi előadásai elég tisztességes színvonalon mozognak, de a közönség hidegségét nem bírják felmelegíteni; eddig színre került a „Vasgyáros“ (a címszerepben *Rónay Karolával*), a *Piros bugyelláris* (*Aranyosiné Zombory Ilkával*), *Don Cézár de Bazan* (*Kápolnaival*), továbbá *Cecil házassága*, *Mariska* és *Marcsa*; említett színészek s még *Dobó*, mint komikus, képezik a társulat erőt, a többiek statisztának sem válnak be.

Hegyaljai.

Különfélék.

A „Zemplén“ kiadóhivatala felkéri a községek előljáróságát, különösen pedig a körjegyzőket, hogy a posta állomások időközi változásáról a hivatalos lap pontos megküldhetése érdekében ide értesítést küldeni sziveskedjenek. A reklamációkat pedig kérjük mindjárt a lap kimaradása után velünk közölni.

(Olvasóinkhoz.) A f. hó 14-én s 15-én tartott megyei közgyűlés lefolyásáról szóló részletes tudósításunkat egy ives melléklettel nagyobbított jelen számunk terjedelme dacára csak a f. hó 26-án megjelenendő „Zemplén“-ben közölhetjük. Ezuttal csak annyit jegyzünk meg, hogy a közgyűlés igen látogatott volt s a tárgyalás menete elejétől kezdve végig magas színvonalon állott. Az emelkedett hangulatot élethűen tükrözi vissza jelenlegi közleményeink között vezércikkünk és a f. hó 15-ik napjáról keltezett s.-pataki levél. Amiért is azokat olvasóink szíves figyelmébe ajánljuk.

(A vármegye közönségének) szóban forgó közgyűlése alkalmával *Margitai József* az V. árvaszéki ülnöki állásra, *Klimó Menyhért* az árvaszéki jegyzői állomásra, *Fűzesséry Ödön* a tokaji járás szolgabírájává egyhangúlag választották meg. A *Kászténbaum-féle* alapítványi tömeg ügyészévé pedig *Krasznapolszky Ferenc* ellenében *Juhász Jenő* ügyvédő választott meg 71 szavazati többséggel. Fogadják szerencse kívánatainkat!

(Sajtóhiba helyreigazítása.) Mult számunknak a vármegye közigazg. bizottsági üléséről referáló részében tévesen közöltetett az, hogy Zemplén vármegyéből ez ideig 40,000-en vándoroltak ki. A kivándoroltak kontingense keres számban 14,000-re rug.

(Az utcák separtetési) ideje ellen tett felszólalásunknak már is látjuk sikerét. Az új helyi utcaseprők mostan már éjente takritják el a hevívárosi nép után visszamaradt utcai szemetet. Az újításról midőn hírt adunk, szívesen ösmerjük be, hogy városunk főbírája ódsdiságából engedni magát kapacitáltatni.

(Nagy örömről szolgál) az is, hogy *Kátónak* mult számunkban közölt indítványa a vármegye gyűlés termében élénk visszhangra talált. A vármegyei hajduk és huszárok uniformisa erdélyrészi gyártmányból fog készítettetni; illetve a mustrák beszerzése iránt a lépések már megtétettek. Továbbá jól eső meglepéssel jegyezzük föl azt is, hogy a vármegye jövő évi költségvetésének tárgyalása alkalmával a 3-ik állatorvosi állomás felállításának elődázhatatlanul szükséges volta nyomós argumentumokkal kiemeltetett s ez új állomással járó javadalmazás a költségvetés szükségleti részébe felvétellett. Azt hisszük, hogy a vármegye kezdeményezését ott fent is méltányolni fogják s állategészségügyünknek ily formán való javulását biztosan remélhetjük.

(Az időjárás nálunk:) f. hó 16-ára virradólag váratlanul megváltozott. A rekkenő hőséget felhős, szeles, hives idő váltotta föl. Az új helyi meteorológok tartós, csendes esőt jövendöltek. Jólslatukon az ég ma már ismét derült képpel mosolyog.

(Részvétellelet) irt *Turinból Kossuth Lajos* ide Ujhelybe egy jól ósmert és közszeretű apának, kinek a fia nemrég esett el párbajban s ki nagy hazánkfíával a személyes ismeretségen kívül levelezési viszonyban is áll. A vizsgálati levél így szól: „22. Via dei Mille. Turin, 1886. szept. 3-án. Tisztelt Uram! Ki nem mondhatom, hogy mennyire fájdalmasan lepett meg a váratlan gyászjelentés, mely az ön nagyreményű derék fia kora halálát hírül hozá. Én is atya vagyok, én is elvesztettem egykoron egy gyermekemet; ki családi életem öröme, házam disze vala. Sok év folyt le azóta s a veszteség sebe még mindig sajog; az idő balszamos irjai sem voltak képesek azt behegeszteni. Hát én tudom, mit kell önnek, mit kell az anyának érezni a rettenetes csapás alatt, mely önökre nehezült; és szemem könybe lábad, a mint arra a szerencsétlen fiatal özvegyre s arra az árva csecsemőre gondolok, kinek életétől a sors az atyai szeretet napsugarát örökre elvonta, még mielőtt melegének áldását öntudatosan élvezhetné. Szeretném önöket vigasztalni, de isten látja lelkeket, nem tudom. Keressenek — óhajtom: találjanak — vigaszt abban a gyermekben, kit az elhunyt önökre hagyott, hogy legyen kire átvinnők a szülői szeretet boldogítva boldogító érzelmét, melyre ott, a hol semmi nem bán, a hol semmi nem fáj, neki, az elköltözöttnek, már nincs szüksége; és legyen önöknek kárpótlásul a veszteségért, melyet szenvednek, megadva, hogy egy-egy hoszu, hoszu életen át unokájukban találhassák fel azt a szülői boldogságot, melyet fiukban élvezniök csak oly rövid ideig engedtetett. Arról pedig legyenek meggyőződve, hogy a sokak közt, kik bánatukban részvétellel osztoznak, melegebb érzéssel senki sem osztozhatik, mint én osztozom. Ennek zálogául nyujtom önfelé, tisztelt Uram! megilletődött szívvel a távolból baráti kézszerítésre jobomat: *Kossuth Lajos*“.

(A hűsfogyasztók figyelmébe.) A hűsfogyasztási egyesület megalakulása sok gondot okoz a helybeli mézárásoknak. Nem csuda, mert ez által hallatlan nyereségöktől eshetnek el. Nyereségökről tájékoztatást nyujt, hogy a hűszövetkezet választmányával a hűszállításra vonatkozó ajánlatok tárgyalásánál egyik mézárszéki gazda — a hűsvágásért, minden kilo után személyére 12 krt.

követelt, — az az: ha a hus kilója: minden költséget beleszámítva, 30—35 krtba kerülne, ugy neki a kivágásért még 12 krt s így 42 és 47 krt kellene fizetni. Ha naponta csak 2 mtr. m. hust főgyasztana is el a szövötkézet, ez után 24 frt járulna, egész évre pedig $365 \times 24 = 8760$ frt lenne a nyeresége. Felér két alispáni fizetéssel — s ez elég tanulság a közönségnek. A szövötkézet tagjai türelemre kéretnek, mert az alapszabályok a miniszteriumnak jóváhagyás végett megküldendőek — s azok a kereskedelmi törvény értelmében kipótolandók. (Beküldetett.)

(Kérelem kolera ápolónék tárgyában.) A „Zemplén” f. évi augusztus 1-i, 31-ik számában kérelem intéztetett S.-a.-Ujhely város közönségéhez, hogy oly nőket, kik a „vörös kereszt egyesület” által fizetendő 1 frt 50 kr. napidij mellett kolera-betegek ápolására vállalkozni óhajtanának, utasítsák, miszerint a további megtudandók végett nálam jelentkezzenek. Miután azonban mai napig senki sem jelentkezett, ismételve kérem a tisztelt közönséget, különösen a hölgyeket, kik ily hivatásra vállalkozó személyeket inkább ismernek, hogy azokat a nálam való jelentkezésre szólítsák fel. Ilyenek figyelmeztetése által nem csak az illetőknek fizetnek szolgálatot kenyérnyújtás által, de az emberiségnek is annál inkább, miután a kolera-járvány már fővárosunkban is fellépett, s tartani lehet, hogy rövid idő alatt hozzánk is behurcoltatik. S.-a.-Ujhely, szept. 17. 1886. Dr. Chyzer Kornél, a veres kereszt egyesületi fiók elnöke.

(Az első magyar-gácsországi vasút) igazgatóságától múlt számunkban megjelent egyik közleményünk helyreigazításául a következő levelet vettük: „Vonatkozással becses lapjának e hó 12-ről számában Albrecht és Vilmos főhercegek utazására vonatkozó közleményre kérjük a dolog mibenlétét oda kiigazítani, hogy a főhercegi különvonat a Galiciából jövő 4. sz. személyvoattal Upor és Terebes közt a nyílt pályán nem jött szembe, mivel a főhercegi különvonat menetverszerűleg a fenti személyvoattal való találkozással Uporon várt. Upor-állomás ez alkalommal csupán tulbuzgóságból a főhercegi különvonat részére már akkor adott harangjelt, midőn a 4. számú személyvonat Terebesről Upor felé haladva még utban volt, — ennek folytán a személyvonat megállított és Terebesre visszatolatott. A főhercegi különvonat csakis a visszatolt személyvonat Terebesre történt megérkezésének konstataciója után menesztetett tovább. Így tehát ezen csupán Upor állomásnak tulbuzgósága által előidéztet eset semmi módon sem válhatott volna végzetessé.”

(Mányi Lajostól) mint az amerikai művész-útra indult Olcsváry-féle konzorcium zenekari főnökétől Krakóból szept. 12-ki kelettel egy levelet kaptunk, melyből megtetszik, hogy „az impozáns hazai öltözet és a jó zene meghódította a lengyel szíveket, a zenekar jó nevét és dicséretét sebes szárnyaira vette a hir s már a varsói lapok is ugy beszélnek a zenekarról, mint várva-várva vendégről. A bevételek is arányban állanak a dicsérettel. E hó 21-én vesznek búcsút Krakótól, melyet Kassával, Tarnóval együtt meghódítottak s Varsón át folytatják diadalutjukat a muszka főváros felé abban a reménységben, hogy azt is rohammal fogják bevenni.

(A lovas-kaszárnya) építéséhez, melynek költségei 400,000 frtra vannak tervezve, Kassán már hozzá kezdtek. A kassaiak panaszkodnak és méltán, hogy az intéző körök kaszárnyatelepül a városnak egyik közterét, az u. n. Glaszit foglalták le s nem vitték ki az óriási épületeket a városon kívül eső, egészségi és gyakorlati szempontból itélve sokkal kedvezőbb területekre. Az ujhelyiek tehát szerencsésebben választottak.

(Általános tejjgazdasági kiállítás) fog megnyitni Kassán f. hó 23-án, d. e. 10 órakor a gazdasági tanintézet helyiségében. Nemcsak kazánk felvidékén, hanem szélesebb körökben is nagy figyelmet kelt ez a kiállítás. Azért sietünk felhívni reá a tejjgazdasági ipar fejlettsége iránt érdeklődő olvasóink figyelmét.

(Közmivédelési egyesület Kassán.) Az Abauj-Torna vármegyei és kassai közmivédelési egyesület alapszabály-tervezetét váiasztmányi ülésében már megállapította s célját ekként jelölte meg: 5. §. „Az egyesület célja Abauj-Torna vármegye és Kassa szab. kir. város területének lakosságát magyar szellemben fentartani, nevelni és a magyar nyelvnek, mint az állam nyelvnek ismeretét terjeszteni s az erre irányuló törekvéseket anyagilag és erkölcsileg támogatni. E végre különösen pénzerejéhez mérten kisdédóvó-intézeteket, esetleg állami iskolákat állít fel, illetőleg azokat segítyezi; a hazafias szellemű s a magyar nyelv tanítását kitünő sikerrel eszközöl tanítókat, megjutalmazza, szegény tanulókat, kik a magyar nyelvben előmenetelt tanusitnak, könyvekkel és ruházzal ellát, esetleg ösztöndíjban részesít; pótanfolyamokat segítyez az illetékes iskolai főhatóság közvetítésével, illetőleg véleményének kikérésével és általában működési körébe felvesz mindent, mi a közmivédelést és a magyarság terjedését előmozdítja.”

(Felhőszakadás.) A „Felvidéki Közöny”-ből olvassuk, hogy a hoszan tartó szárazság és

rendkívüli hőség után Kassán vasárnap f. hó 12-én, a vidéken nevezetes kalváriai bucsujárás napjának délutánján, felhőszakadászerű, jéggel vegyes záporosó volt, s a magaslatokról roppant tömegekben lerohanó víz igen sok kárt okozott. Palánkokat döntött fel, a kerteket beiszapolta s nevezetesen a József és Tábor külsővárost annyira ellepte, hogy a vízár nemcsak az udvarokba, hanem a szobákba is behatolt, megrongálván és sok helyt kihordván a butorokat, mindenütt sűrű iszapot hagyván hátra. A víz a Kohn-féle szeszgyár pincéibe is behatolt. A vízár deszkákat, cölöpöket s egyéb tárgyakat hordván le, sokan ezek kifogásával foglalkoztak, mely munkánál Petrik majd hogy nem életét veszté. A víz ugyanis elkapta, magával sodorta, egy hid alá vitte, a hol meg is akadt, s menthetlenül elvész, ha csak D o l e s c h a l e k külsőtányi-házbirtokos saját élete kockáztatásával nem siet segítségére. kinek sikerült is a már eszméletlen fiut a hullámokból kimenteni. A legnagyobb víztömegek a Szarka völgyön rohantak le, elsöpörvén fákat, hidakat, sőt két házat is, melyek az utca felső végén állottak.

(Sárospatakon) f. hó 14-én, délutáni 3—4 óra közt Krüszelyi Bálint jogtanár udvarán, a bérház padján tűz ütött ki. Az irtózatos forróságban nagy robozással és mesés gyorsasággal égett a hatalmas cseréptető. Nagy volt a rémület és a csődület. A fúrge diákok és a tüzoltók is hamar ott termettek. A jó tornász fiuk szaporodva a tanítóképző intézet növendékeivel és ügyes városi polgárokkal ellepték a körül levő épületek fedeleit; a fecskendőkkel erősen locsolták az égő tetőt s csakugyan lokalizálták az égést. A tűz csak gyujtásnak lehet eredménye. Az egész leégett épületben tavasz óta kályha sincs, senki ott nem tüzel. A padon volt néhány kéve zsup az gyult meg valamiképen. Van olyan vélemény is, hogy valahol már régebben gyufa esett a szalma közé s most a roppant forróságban a fülledt cserép tető alatt fellobbant.

(Tokajban) rendes levelezőnk szerint egy hét óta Bánfalvi Béla igazgatása és Bokody Antal művezetése alatt, a közönség meglehetősen partfogása mellett, igen jól szervezett kis színtársulat adja egymásután a jelesnél jelesebb eredeti és fordított vigjátékokat és a magyar népszínművek gyöngyeit. A társulat jelesebbjei: Bánfalvi Béla, Bokody Antal, Somogyi, Aszalai, Hajdu, Mezei, Csaby, továbbá Bánfalviné, D. Hentényi Emilia, Kendiné, Gálfi Irén stb. kik mindannyian tehetséges és igyekező felkentjei Thalia templomának. Előre láthatólag, anyagi tekintetben is, ha a lehangoló hőség megszűnik, nagyobb sikerre számíthatnak. (R. E.)

(A Tiszába fult) f. hó 10-én Tokaj mellett Cséte József nevezetű pincér.

(Öngyilkos betörő.) Tarcalon Andrásy Dávid jómódú gazdaember házának falát ismeretlen tettesek kiásták. A betörés zajára felébredt házi népe a városi kondás segítségével egyet a jó madarak közül elfogott s a város kóterébe zárta, ahol reggelre virradólag felakasztva találták. Az ez ügyben megkeresett tokaji kir. járásbíróság a nyomozatot erélyesen vezeti. Az elfogott és magán a megérdemelt büntetést végrehajtott delikvens ugy látszik külhoni művész lehetett, mert idegenszerű ruházatot viselt s a magyar nyelvet csak törve, a lengyelt pedig folyékonyan beszélte.

(A községi és körjegyzők figyelmébe) ajánljuk, hogy az 1887. évi január hó elsejétől kezdődő érvénynyel, törvényhatóságunk legközelebbi megállapodásaihoz képepest, két nembeli megyei uj pótdadó lép életbe, u. m. a megyei tisztviselők nyugdíjalapját létesítő 1%-os és a közmivédelési célokra felajánlott szintén 1%-os pótdadó, melyek fedezetéről már az 1887. évi községi költségvetésekben gondoskodni kell.

(A közmivédelési 1% pótdadó) megszavazására vonatkozó kérvényt a beregarmegyei közmivédelési egyesület is benyújtotta már törvényhatósági bizottságához. Indoklásában a következő irányelvek vannak kiemelve: 1. A gyermekhalandóság ijesztenő nagy arányait kedvezőbbé tenni az állami célok szempontjából és a közmivédelési érdekében a magyar társadalomnak első kötelessége. 2. Szaporítani kell a kisdédóvó intézeteknek, mint a népiskolákba előkészítő telepeknek a számát. 3. Kellőleg reformálni és gondozni kell a népiskolai nevelés rendszerét s ebben a vallás-erkölcsi erelmek felkarolása mellett éber figyelemben részesítendő a hazafias szellem ápolása, különösen a honi nyelv igényeinek és a magyar faj szellemi sajátságainak érvényre emelése által. 4. A népiskolából kikérülő nemzedéknek az egyes községekben felállítandó népkönyvtárak által alkalmat kell szolgáltatni az iskolában szerzett ismeretek gyarapítására és a hazafias szellem ébrentartására. Ajánljuk ez irányelveket a közmivédelési ügyének intézésével a mi vármegyénk nevében és kitüntető bizalmából foglalkozó ötös szakbizottságnak figyelmébe.

(A Budapesti Hirlapból) olvassuk, hogy M.-Szigeten az izraeliták orthodoxok s szefárd tábora a zsinagógában oly elkeseredett harcot vívott egymással, hogy rendőri beavatkozásra

volt szükség s a csatáéren személyesen megjelenő polgármester jónak látta a templomot kiürítettetni és a kulcsokat magához venni. Ujhelyben is beszél ilyesmiről a fáma, azzal a különbséggel, hogy itten a háborgó tengernek gátat vető Neptún a járási főszolgabíró volt. Nem ártana, ha a történetek valósága felől maga az ujhelyi izraelita hitközség előljárósága nyilatkoznék s elejét venné ilyképen a találgató mesék terjedésének.

A közönség köréből.

— E rovatban közöltékért nem felelős a szerkesztőség. —

Levél tisztelendő Fedák Endre úrhoz. *)

(Ajánlva a tanfelügyelő úrnak.)

Tisztelendő ur! Meg van a toll emberének az a keserősége, hogyha az igazat megírja: megbájlják érte. Ez más szóval azt jelenti: hogy ne mond ki a mi sziveden fekszik, mert különben behorpasztott koponyával fogod dicsérni a fölkelő napot. Savanyu igazság ez, de így van.

Szavaim igazolására itt van pl. ez a fatális nagytoronyai eset. Én, mert szeretném, hogyha az a község, melyben gyermeki és ifjúi korom nagy részét átínlódtam, valahára kulturális ügyekben egy kissé fölpendüljön — irtam az ottani mizériákról egy kurta, igénytelen cikket, jóakarattal, nemes, föltnélküli intencióval. Céлом volt ezáltal, hogy az intéző körök figyelmét az én kedves gyermekkori falum felé irányozzam. És ime ezért a cselekedetemért, melyből ismétlem a fekete rozszakarat ki volt zárva, a tisztelendő ur engemet megleckéztet, ajánlván figyelmembe a falu iránt több jóakaratot.

No már kérem ennél semmivel sem üthetett volna érzékenyebben arcul; mert én a falu iránt jó indulattal voltam mindég, vagyok ma is, ezt tiszta lelkiismerettel mondhatom. De különben is az-e valakinek rozszakarója, a ki hibáit bizonyos körülmények között szemébe megmondja, vagy az- a ki még sántaságát és pukliságát is fedezi? Erre a mai kor mindent palástoló embere azt mondja, hogy az utóbbi; de én, mint sokban, ugy ebben is, ellenkező nézetem vagyok.

A gör. katolikus hitközség hazafiuságát nem vontam kétségbe. Ezt nem is tehettem, mert nézetem szerint egy műveletlen ember külföldje iránt érez ugyan vonzalmat, de az általános haza iránti szeretetre nem képes felemelkedni soha. A ki ezt kétségbe vonná, az a lélektan paragrafusaival jönne összeütközésbe. A nép az után megy, a ki vezeti. Arról pedig meg vagyok győződve, hogy Nagy-Toronyán e tekintetben nincs ok az aggodalomra. Ismerem tisztelendő urat tetőtől talpig.

A mi pedig a mostani bíró bő tudományát illeti, az önmagában találja cáfolatát. Mint tesszik mondani, a bíró 3 gimnázialis osztályt végzett. No már csak felteszem, hogy akármilyen hitvány gimnáziumban is tanítanak írni! — Az én megjegyzésem nem erre a konkrét esetre, hanem általában az egész falu műveltségi fokára vonatkozott.

Hogy az öreg gör. kath. kántort bántottam volna, azt határozottan tagadom. Nem is állíthatja ezt senkisé, a ki cikkemet figyelemmel elolvasta. Én tudom, mi a tisztesség. Fel tudom fogni, tudom méltányolni valakinek 30 évi működését. Tudom, mit tesz az 30 évig dolgozni fekete marcin és tyukhust az alatt sohasem látni. Én nem az öreg ur ellen irtam. Én irtam az ellen, a ki tulajdonképen tanít. És elég jogosan. Mert a törvény képezdevezettet beereszt ugyan az iskolába két évre (azért nyomattam ezt dült betűkkel, mert ez alatt a határidő alatt tartozik letenni a tanképesítést, különben elcsapják, már t. i. ott, a hol a törvény dominál), de olyan embert, a ki csak hallgatta a képezdét, de el nem végezte, nem türhet meg a klassziszban.

Különben a tanfelügyelő ur, remélem, ki-megy. Ott lesz az igazság istennője bekötött szemmel, kezében a serpenyő mérleggel. Szeméről nem szabad letépni a köteléket, hogy ne kacsinthasson se jobbra, se balra. Csak ujjáról vegye észre, hogy a mérleg nyelve merre billen. Majd meglátszik akkor, ki lesz közülünk a vesztes!!

Hazafiu üdvözléssel

Budapest, 1886. szept. 15.

Szabó Kálmán,

Köszönet nyilvánítás.

A f. hó 5-én kiütött tüzvész által károsultak részére megtartott színelbadasból, Báródy Károly színezgató által szétosztás végett kezeimhez küldött 8 frt 56 krért a derék társulat a károsultak nevében fogadja hálás köszönetemet. S. Patak, 1886. szept. 11.

Puza Sándor.

g. k. Ielkész.

*) A vitát e tárgyban berekesztették! (Szerk.)

Tek. Szerkesztő ur!

Mivel tudjuk, hogy becses lapja a közérdeknek mindenkor szószólója volt. tisztelettel kérjük, sziveskedjék ezuttal is, az adózó szegény nép érdekében, az alanti soroknak b. lapjában helyt adni. *)

Midőn a „Zemplén” f. évi május 23-iki számában azt olvastuk, hogy a megyei közgyűlés határozatából a vásárhelyi körorvosnak megrendeltetett, „hogy 15 nap alatt a kör székhelyére tegye át lakását, ellen esetben állásától felmentettnek fog tekinteni és helye pályázat útján újból lesz betöltendő” azt gondoltuk, hogy már most mindenki fogja tudni, mi körül forog a dolog és hogy első sorban a képviselő-testület fog sietni a vele két év óta játékot üzött orvossal a leg-
rövidebben elbánni és vele szemben a törvény betűjét szigorúan érvényesíteni. De nagyon csatlakoztunk. Az illető testület, mintha csak az orvostól e célra szemén szedetett és jól megrostáltatott volna, annyira megfélekedett magamagáról, a törvény utasításáról és a nép érdekében elvállalt kötelezettségéről, hogy a választásra kitűzött napon önkény felmentette az orvost azon nyilvánosan adott ígéretétől, hogy a körbe teszi át lakását, ezzel bebizonyítván, hogy neki nem a szegény nép, de az orvos érdeke a fő. Már most kérdezem: mindegy az, ha a körorvos a körben, például Bánóczon lakik, hová a szegény beteg ember (ha Morván, Vásárhelyen vagy Bánóczon lakik) még gyalog is, de mindenesetre egy pár krajcárért eljuthat; vagy 1—2 órára távol a körön kívül, vagy Nagymihályban, ahová gyalog már semmikép, de szekeren is csak 2 firtét juthat! Csak ne mondják, hogy „nem akadt más pályázó”, mert azóta, mióta a mostani körorvos bitorolta ezen nagyon jól fizetett állomást, már akadt derék körorvos Terebesnek, Málcának, sőt még Mezőlaborcznak is; sőt tudjuk, hogy *kinálkozott* hozzánk is egy, de akkor azt mondták az illetőnek, hogy „az állomás be van töltve”, noha nem volt, mert az a feltétel, hogy a körorvos a körben lakjék, mai napig sincs beváltva. Körünkre nézve pedig, nem az a lényeges, ki az az orvos? jó fiu-e? kedélyes cimborá-e? hanem, hol lakik? mert ha Nagymihályba kell már mennünk, választhatunk saját tetszésünk szerint a sokból a *legjobbát*, van ott elég! Mai napon a szegény adózó nép minden garasával számol és ha ezt a törvény értelmében odaadja, hogy saját orvosa legyen, a törvényt nem szabad *kárára* értelmezni, mert különben épp a *szegény* beteg, lesz áldozata az érdekében létesített *olcsó és könnyen hozzáférhető* intézménynek. Tehát: vagy körorvos a körben, vagy sehohsem!

Kiváló tisztelettel.

Egy földbirtokos.

Tanügyi rovat.

Iparbizottságunk figyelmébe.

Beköszöntött az 1886-iki tanév. A szülék reményelt szívvel hozzák gyermekeiket az iskolába; az iparosok is, eleget teendők a törvénynek, elküldik tanulóikat oda az életben oly szükséges ismeretek eltanulására, melyek az életben szükségesek.

Ha áldoznak a szülék gyermekeikért, áldoznak a mesterek is tanulóikért és várhatják is az anyagi áldozataikkal arányban álló erkölcsi eredményt. De legtöbbször a család keserű érzete a nem várt eredmény.

Miért történik ez így — az okokat jelenleg firtatni nem akarom és csak annyit jegyzek meg, hogy magyarázata a körülményekben rejlik.

Szabad legyen nekem e helyütt inkább az ipartörvény 168. §. c) illetve 5-ik pontjára utalnom, melynél fogva kivihető az, hogy az iparhatósági megbízottak városunkban ez ideig életbe még nem léptették, nagy horderóval bíró határozatot hozhassanak a többi közt pl. a tekintetben, hogy mikor szabadulhat fel egy iparos tanuló. Mert a könnyű szerrel való felszabadulásnak megnehezítése az iparban, az iskolában felmutatandó sikerre, eredményre nézve határozottan lényeges és jó hatással bír.

Sajnos, s véleményem szerint az ipariskolát majdnem fölöslegessé tevő dolog az eddig szokássá vált eljárás. Ugyanis: nem egy eset volt, a midőn a mester tanulóját 2—3 éven át nem küldte iskolába, míg a 4-ik évre úgy-ahogy ellátogattatta oda, de csak azért, hogy a fiu isk. bizonyítványt kapjon és így minden akadály nélkül felszabadulhasson. És a tanuló iskolai bizonyítványt kap, mert járt iskolába és felszabadul, mert lejárt a szerződésileg kikötött 4 év. Pedig a fiu a legtöbb esetben még a betűket sem ismeri és mesterségében is a legnagyobb kontár. Az ilyenből lesz aztán segéd, idővel mester.

Egy másik eset: a fiu temérdek órát akaratlanul is elmulaszt; mestere ezért meg lesz bírságolva, de a fiu, a hibás, büntetésére a törvény csak annyit határoz, hogy ha 20 napot elmulaszt,

*) A legszivesebben bármikor is.

Szerk.

tartozik az osztályt ismételni. Nézetem szerint ez nem is büntetés, és nem is törődik ezzel az iparos tanuló, mert ha itt a felszabadulás ideje, bizony felszabadul ő. — Hanem ha az iparbizottság az említett § által adott jognál fogva kimondná, hogy az olyan tanuló, aki elegendő iskolai eredményt, mesterségében kellő jártasságot nem tanusít; aki saját hibája folytán sok tanórát mulasztott 6—12 hónappal később fog felszabadulni, és határozatát szigorúan végrehajtana: biztosra vehető, hogy a kontároknak és a tanóra-mulasztásoknak száma nagy mérvben csökkene, az ügyes, műveltebb segédek száma pedig örvedetesen gyarapodnék.

Az előbbihez hasonló büntetés volna szabandó a rossz viseletű tanulóra. Az ily büntetések kiszabásánál természetesen a tantestület véleménye lenne mindenkor mérvadó.

Ily intézkedések hazánkban nem egy városában vannak már életbe léptetve és létesítésük nálunk is meg lett pendítve; de az ige, hogy mikor fog testté válni, az a jövő titka. Mindenesetre hatalmas ösztönzője lenne ez az ipartanulóknak arra való nézve, hogy a tanórákra pontosan eljárjanak, magukat mindenütt illedelmesen viseljék és saját mesterségükben mennél nagyobb jártasságra törekedjenek.

Ez utóbbihoz a legfőbb rugót, az ügyesség és szorgalom kimutatására a legcélszerűbb alkalmat a minden tanév végén rendezendő *tanulói ipar-kiállítás* lenne hivatva szolgáltatni. Ennek sikerülte, nagyobb mérvben való ismétlődése, előreláthatólag honi iparunk felvirágzására nagy hatással lenne! Ugy is legyen! —ch—l.

HIVATALOS RÉSZ.

12,230. 86 alisp.

Zemplénmegye alispánjától.

Körlevél a megyei járványbiztos urakhoz.

Több oldalról kérdések intéztetvén hozzám, hogy utasítás hiányában mi legyen a megyei járványbiztos urak feladata a nagyon közelgő kolera-járvánnyal szemben?

Ezekre van szerencsém a t. cz. járványbiztos urak tudomására hozni, hogy természetszerűleg nem lehet más, mint a hatósági intézkedések végrehajtásának ellenőrzése.

Mi végből tiszteletteljesen felkérem a t. c. járványbiztos urakat, hogy tekintettel a hazánk fővárosában is már fellépett kolera-járványra a nekik beosztott járványkerületet beutazni s a tapasztalokról nekem akár közvetlenül, akár az illető szolgabíró útján jelentést tenni, de az elrendelt hatósági intézkedések foganatosítását továbbra is szemmel tartani sziveskedjenek.

A talált hiányok megszüntetésének legközelebbi útja az, ha azok orvoslására közvetlenül az illető szolgabírót felhívják.

Az utolsó 1872-3-iki kolera-járványnál célszerűnek bizonyult az elrendelt intézkedések ellenőrzésére az is, ha a járványbiztos urak alkalmilag a megye főorvosával ha járványkerületükben megfordul, a körutat együtt teszik meg; ajánlom ezt most is figyelmükbe. A megyei főorvost utasítottam, hogy körutjairól a járványbiztos urakat értesítse.

A hatósági intézkedések a megyei járványbizottságnak f. évi július hó 13-ikán 9358. sz. a. kelt, a megye szolgabíráihoz, egyszükségűgyi és községi közegeihez intézett terjedelmes rendeletében, mely annak idején a megye hivatalos lapjában is megjelent és ezer példányban a megyében elterjesztetett, — foglaltatnak. Ennek példányai a központban elfogyván, azon esetre, ha e rendelet Címmed kezében nem volna, sziveskedjék ilyet járása szolgabírájától kikérni.

Figyelmeztetem továbbá az ázsiai kolera tárgyában kiadott 1884-iki 44,382. számú belügyministeri utasítás illető szakaszaira, melyeket felrítisít okáért, de azért is, hogy a nagy közönség is birjon róluk tudomással, hivatalos lapunk legközelebbi számában és folytatólag közölni fogom. *) S. a.-Ujhely, 1886 szeptember hó 17-ikén.

Hazafiu üdvözlettel maradok

Matolai Etele,

Zemplénvármegye alispánja.

A legtöbb adót fizető bizottsági tagok névsorának összeállítása céljából az adóhivataloktól bekívánt kimutatások beérkezvén: azok a megyei II-od aljegyzőnél megtekinthetők.

500. szám.

Zemplénmegye alispánjától.

Meghívó.

A megyei járványbizottság tek. tagjait van szerencsém folyó hó 20 án délelőtt 9 órakor hivatalos helyiségemben tartandó ülésre ezennel meghívni Tárnya: a közelgő kolera elleni intézkedések felülvizsgálata s esetleg új intézkedések elrendelése.

S. a.-Ujhely, 1886. szeptember 15-én.

Matolai Etele,

alispán.

*) Közlését mai lapunkban megkezdjük.

Szerk.

9932. sz.

Zemplénmegye alispánjától.

10 fős szolgabíróknak.

Közírré tétel végett tudatom t. fős szolgabíró urral, hogy t. Borsodvármegye alispánjának folyó évi 3690. sz. a. kelt átirata szerint t. Keszi község sertésállománya lépfene miatt vesztegár alá helyeztetett.

S. a.-Ujhely, 1886. aug. 24.

Matolai Etele,

alispán.

Zemplénmegye alispánjától.

10435. 10377. 10376. 10034. 9935. és 9934. szám.

Tíz fős szolgabíróknak.

Közírré tétel végett tudatom t. fős szolgabíró urral, hogy t. Abauj-Tornavármegye alispánjának több rendbeli átirata szerint Abauj-Szántó község szarvasmarha-állománya lépfene miatt 10 napi, ugyanazon község lóállománya rühkór miatt 10 napi; továbbá Felső-Dobsza község sertésállománya orbánc miatt 10 napi; Makranc község szarvasmarha-állománya lépfene miatt 10 napi és Jósvalfó község sertésállománya orbánc miatt 14 napi vesztegár alá helyeztetett.

Feloldatott ellenben a Jászó község lóállománya rühkór miatt elrendelt vesztegár.

S. a.-Ujhely, 1886. aug. 24.

Matolai Etele,

alispán.

3599. sz.

S. a.-ujhelyi járás fős szolgabírójától.

Valamennyi község bírájának.

Szilvássy József s. a.-ujhelyi lakos panasolja, hogy f. évi szeptember hó 16-án egy négy éves szőke szőrű, lecsungó fiú koca-sertése eltévedt, s azt dacára a szorgos keresésnek, feltalálni nem képes, ebből kifolyólag felkivattak a községek bírái, hogy ezen sertést községeikben nyomozzák s feltalálása esetén hivatalomhoz jelentést tegyenek.

S. a.-Ujhelyben, 1886. szept. 17-én.

Fős szolgabíró helyett:

Br. Galzler,

h. s. szolgabíró.

A járványbizottságok figyelmébe.

(Kivonat az ázsiai kolera tárgyában 44,382./1884.—VIII./a belügymin. szám alatt kiadott utasításból.)

Hatósági intézkedések.

13. §. *Járványbizottság.* A járvány elfojtására s terjedésének megakadályozására célzó óvintézkedések életbeléptetése, azoknak erélyes foganatosítása és pontos ellenőrzése céljából az 1876. XIV. t. cz. értelmében a cholerajárvány közeledésekor minden községben a járványbizottság azonnal megalakul.

14. §. *Betegek bejelentése.* A hatóság gondoskodjék arról, hogy minden cholera megbetegedést a lehető leggyorsabban megtudjon. E végből a cholera, sőt arra nézve csupán gyanus megbetegedésnek is rögtön bejelentésére ismételve figyelmeztesse az orvosokat, a család-főket, vendéglősöket, közlekedési vállalatokat stb.

Choleraesetek eltiltása. Cholera megbetegedéseket, különösen az első choleraeseteket eltiltolni nem szabad, mert az első esetek eltiltása a cholera terjedését leginkább előmozdítván, az által a közegészség annyira veszélyeztetik, hogy a járvány elhárítására később a legnagyobb erőfeszítések és áldozatok sem elégségesek.

Mihelyt a cholera csak egy esete is mutatkozott, azt a hatóság haladéktalanul a m. kir. belügyminiszterium tudomására juttatja. (Sürgős esetekben távirattal.)

15. §. *A betegség megállapítása.* Gondoskodjék a hatóság arról, különösen a járvány első esetei felmerülése gyanujánál, hogy a betegség minősége gyorsan és lelkiismeretesen kipuhatoltassék; e végből a járvány terjedése kezdetén cholera gyanus esetén a tisztii orvos a helyszínen személyesen jelenjék meg s végezze a vizsgálatot. Ha csak gyanu is van arra, hogy a betegség ázsiai cholera, a beteget úgy lássa el, mintha tényleg ezen betegség forogna fenn.

(folyt. köv.)

Szerkesztőségi posta.

P. Cz. J. — Gratulálunk!

X. Y. kisasszonyak. A legszivesebben. A magyar nemzeti imának eme szavaiban: „megbűnhődte már e nép a multat s jövendő őt” a költő vallásos hitének az a bizodalma nyer kifejezést, hogy az isteni igazságszolgáltatás már több csapást a magyarra nem mérhet. A magyar nemzet érdemdíja türelmes szenvedéséért a földi menyország; a boldog haza. Amelyikük így sejtett? jól érzett.

K. B.-nak. Fogadd sajnálkozásunk őszinte kifejezését, K. P.-nek. B.-Zsádány. A magán levelet, mint látja fölhasználtuk. Legutóbb hozzánk juttatott cikkének csak a feje szép. A becses anyag megérdemli, hogy mesterileg dolgozza ki tetőtől-talpig.

Rohács Gábornak. Legközelebb magán levelet írunk. E.-nek Ujhely. Jövő számunk hozni fogja.

Felelős szerkesztők:

PAYZSOSS ANDOR és HORVÁTH JÓZSEF;

Főmunkatárs: DONGÓ GY. GÉZA.

Kiadótulajdonos: ÖZV. BORÚTH ELEMÉRNÉ

HIRDETMÉNYEK.

Sirkövekre feliratok vésése és aranyozása

SIR-EMLEK-KÖVEK NAGY RAKTÁRA.

BURGER ADOLFNÁL
S.-A.-UJHELYT
Főutcán, a „Vörös ökör” vendéglő épületében.
MINDEN IDŐBEN
nagy választékban tartok s kívánatra felállítok
POROSZ SZÜRKE MÁRVÁNY,
VÖRÖS MÁRVÁNY
és homokkő sirkövet.

Tisztelettel
BURGER ADOLF
vállalkozó.

Sürgőnyozim:
Burger Adolf S.-a.-Ujhely.

Kívánatra képes árjegyzék megtekintésül bérmentve küldeték.

Sirkövek újabb tervezése

Jutányos áron készítenek.

Makkoltatás.

Benczúr Emil ur mogyoróskai, reményei, detriki és t.-bisztrai tágas épületekkel és egészséges ivóvízzel bőven ellátott erdősegeiben mintegy

4-500 drb öreg sertés

kihizlására elégséges

BIKK-MAKK

f. év szeptember hó 15-kén d. u. 2 órakor árverés útján el fog adatni.

Személyes útbaigazítással és levélbéli felvilágosítással készségesen szolgál

az uradalmi erdősz **Mogyoróskán,**
posta: Fekete-Patak.

TK. 1848. sz.
1886.

Árverési hirdetményi kivonat.

A homonnai kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajtónak néhai András György végrehajtást szenvedő elleni 64 frt 72 $\frac{1}{2}$ kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék (a homonnai kir. jbiróság) területén lévő Kárna községe és határában fekvő, a kárna 34. sz. tjkvben AI. 1-42. sorszám alatt foglalt egész urbéri bel- és kültelekből fele részben András Györgyöt illető jutaléka az árverést 391 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1886. évi október hó 1-én napján délelőtti 9 órakor Kárna községe házában megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10 $\frac{10}{100}$ vagyis 39 forint 10 krajczárt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Homonnán, a kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóságnál 1886. június hó 24-én.

CSELEY,
kir. jbiró

TK. 4015. sz.
1886.

Árverési hirdetményi kivonat.

A s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a s.-a.-ujhelyi népbank mint takarékpénztár végrehajtónak Rátonyi Antal és neje Nyomárkay Klotild végrehajtást szenvedő elleni 640 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék, a s.-a.-ujhelyi kir. járásbíró területén lévő S.-a.-Ujhely községében fekvő, a s.-a.-ujhelyi 734. számú tjkvben 1786. hr. sz. alatt Rátonyi Antal és neje Nyomárkay Klotilda nevére jegyzett helybeli s 53. ö. i. számú házra az árverést 1695 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1886. évi december hó 15-ik napján délelőtti 9 órakor S.-a.-Ujhelybe a kir. törvényszék telekkönyvi helyiségében megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10 $\frac{10}{100}$ vagyis 169 forint 50 krt készpénzben, vagy az 1881-ik évi LX-ik törvénycikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881-ik évi november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óva-

dékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1886. aug. hó 13-án tartott üléséből.

Rácz Kálmán,
kir. tvszéki jegyző.

Hammersberg Jenő,
kir. tszéki elnök.

TK. 2460. sz.
1886.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szerencsi kir. járásbíró mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Pólya Sámuel p.-topolcai lakos végrehajtónak Szécsi Andrásné Görömbölygroszta topolcai lakos végrehajtást szenvedő elleni 300 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a szerencsi kir. járásbíró és területén lévő Gesztely község határában fekvő, a gesztelyi 70. sz. tjkvben Rusvánszky Mária, József s György tulajdonosul felvett 146. 147. hr. sz. ház és kertje az 1881. LX. t. cz. 156. §-a értelmében egészen 219 frt becs- és kikiáltási árban, ugyanezen sz. tjkvben 691. 822. 919. 1192. és 1417. hr. számok alatt kiskoru Rusvánszky Mária, József és György tulajdonosul felvett 1/4 kültelekből Rusvánszky József kiskorú illető 1/3 rész birtokilletőségre 208 frt ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést október 28-ik napján d. e. 10 órakor Gesztely község házában megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10 $\frac{10}{100}$ -kát vagyis 42 frt 70 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a szerencsi kir. járásbíró mint tkvi hatóságnál 1886. aug. 25-én.

Az előadó bíró helyett:

Kiss György,
kir. albiró.

TK. 2099. sz.
1886.

Árverési hirdetményi kivonat.

A homonnai kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár, a felső-zempléni kölcsön- és takaréktársulat, valamint Hellinger Sya homonnai lakos végrehajtónak Jurikovics Mátyás végrehajtást szenvedő elleni 271 frt 96 kr. tőkekövetelés 206 frt és 297 frt tőkekövetelések s jár. iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék (a homonnai kir. járásbíró) területén lévő Valentóczi községe és határában fekvő a valentóczi 77. számú tjkvben AI. 1-28. sorszám alatt foglalt Jurikovics Mátyás tulajdonosul felvett nemesi birtokra 1190 frt kikiáltási árban, valamint a valentóczi 98. sz. tjkvben foglalt legelőből nevezett Jurikovics Mátyást illető jutaléka 103 frt kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi október hó 4-ik napján délelőtti 9 órakor Valentóczi községe házában megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10 $\frac{10}{100}$ -kát vagyis a valentóczi 77. sz. tjkvi ingatlan után 119 forint, a valentóczi 98. számú telekjegyzőkönyvi ingatlan után pedig 10 forint 30 krajczár készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-an jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Homonnán, a kir. járásbíró mint tkvi hatóságnál 1886. évi június hó 24-ikén.

Cseley,
kir. jbiró.

A „Zemplén” KÖNYVNYOMDÁJA és könyvkötészete

ajánlkozik ugy a könyvnyomdai mint könyvkötészeti szakmába vágó mindennemű munkák

csinos-, gyors-, pontos- és a legjutányosabb árban elkészítésére.

TK. 3948. sz.
886.

Árverési hirdetményi kivonat.

A s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a zempléni megyei kereskedelmi ipar-, termény- és hitelbank végrehajtónak id. Majorosy Sándorné szül. Balogh Mária végrehajtást szenvedő elleni 400 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék, a s.-a.-ujhelyi kir. járásbíró területén lévő, S.-a.-Ujhely községe határában fekvő, a s.-a.-ujhelyi 2570. számú tjkvben (8067-8068.) hr. szám alatt id. Majorosy Sándorné szül. Balogh Mária nevére jegyzett nagymegoldali szőlőre az árverést 435 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1886. évi november hó 22-ik napján délelőtti 9 órakor S.-a.-Ujhelybe a kir. törvényszék telekkönyvi helyiségében megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10 $\frac{10}{100}$ -át, vagyis 43 frt 50 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak, 1886. évi aug. hó 6. napján tartott üléséből.

Rácz Kálmán,
jegyző.

Hammersberg Jenő,
kir. tvszéki elnök

TK. 2256. sz.
1886.

Árverési hirdetményi kivonat.

A homonnai kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Bachmayer József végrehajtónak Durcsinszky Gyula végrehajtást szenvedő elleni 3109 frt 75 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. tvszék. (a homonnai kir. járásbíró) területén lévő, Homonna községe és határában fekvő a homonnai 106. sz. tjkvben A. + 1-2 sor 214. és 623. hr. sz. alatt foglalt ingatlanból, valamint a 214. hr. sz. belsőségen levő 16. ö. i. számú házból 2/3 részben Durcsinszky Gyula végrehajtást szenvedőt illető jutaléka az árverést 418 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1886. évi október hó 8-ik napján délelőtti 9 órakor az alulírt kir. jbiróság, mint telekkönyvi hatóság hivatalos helyiségében megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10 $\frac{10}{100}$, vagyis 41 forint 80 krajczárt készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Homonnán a kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóságnál, 1886. évi június hó 30-ik napján.

Cseley,
kir. jbiró.

T. k. 1734. sz.
1886.

Árverési hirdetményi kivonat.

A tokaji járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Kardos Imre végrehajtónak Horváth István s társ. mint Horváth József örökösei végrehajtást szenvedő elleni 30 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a tokaji kir. járásbíró területén lévő, Szegi-Long községben fekvő, a b.-kiszfaludi 54. sz. tjkvben 1124. hr. sz. szőlőre 118 frt, továbbá b.-kiszfaludi 275. sz. tjkvben foglalt 1606-1607. hr. sz. ház s kert 360 frtra az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi szeptember hó 22-ik napján délelőtti 9 órakor a Szezilong község házában megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10 $\frac{10}{100}$ készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42-ik §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Tokajban, 1886. évi május hó 30-ik napján a kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóságnál.

Sihl Henrik, kir. albiró.

Pályázati hirdetés.

A Bodrogközi Tiszaszabályozó társulatnál S.-a.-Ujhelyben f. évi október hó 4-től felállítandó **ellenőri** állásra pályázat nyittatik, mely 950 forint évi fizetés és 150 frt lakpénzzel leendő díjazva; az ezt elnyerni óhajtok

- 1) magyar honpolgárságukat,
- 2) fedhetlen erkölcsüket,
- 3) a kettős könyvelésben jártasságukat igazoló okmányaikat tartalmazó kérvényüket a társulati elnökséghez czimezve alólirhoz f. évi október hó 3-ig beadni felhivatnak.

Kelt S.-a.-Ujhelyben, 1886. szept. hó 16-án.

Diószeghy János,
társulati alelnök s igazgató.

1-3

6160. sz.
1886. k. ü.**Árlejtési hirdetés.**

A s.-a. ujhelyi kir. ügyészség részéről közhírré tétetik, miszerint úgy a központi börtönben, valamint a kir. törvényszék területéhez tartozó s.-a.-ujhelyi, esetleg szerencsi, tokaji, királyhelmecezi, gálzicsi, nagymihályi, varannói, homonnai és sztrópkói járásbírósi fogházakban letartóztatott rabok élelmezése 1887. évi január 1-től számított egy, illetve 3 évre együttesen vagy a körülményekhez képest külön, a kir. ügyészség irodájában 1886-ik év szeptember hó 28-ik napján d. u. 3 órakor nyilvános árlejtés útján bérbe fog adatni.

Írásbeli zárt ajánlatok is elfogadhatók, melyek minden esetre az árlejtésre kitűzött óra előtt a kir. ügyészséghez bánatpénzzel beadandók lesznek.

Mindezekről a vállalkozni szándékozók értesítettnek azon megjegyzéssel, hogy a leteendő bánatpénz 1000 frtban állapítván meg, ez összeg készpénz vagy börze folyam szerinti értékpapirokban leteendő lesz, és az árlejtési föltételek akár az ügyési irodában, vagy a fogházfelügyelőnél bármikor megtekinthetők.

Az egy adag főtt ételnek megfelelő kenyérral együtt az árlejtésen való kiállítás ára 16—75 krtban van megállapítva.

Kelt S.-a.-Ujhelyben, 1886. augusztus hó 19.

Liszy Ede,
kir. ügyész.

Hirdetés.

Sárospatak város közbirtokossága részéről ezennel közhírré teszem, hogy a közbirtokosság tulajdonát képező kisebb királyi haszonvételek Sárospatakon a közbirtokossági szobában, f. 1886-ik évi október 5-én d. e. 9 órakor fognak kiadatni, nyilvános árverésen 1887. év január 1-től számított 6 esztendőre.

Ezen kisebb haszonvételek a melléjük tett bánatpénzzel együtt következők: **Bodrogon való hidvámszedés** (55 frt 30 kr.); **országos vásári helypénz-szedésjog** (26 frt 53 kr.); **napi piaczi helypénz-szedésjog** (26 frt 11 kr.); **sértésűs, zsir- és szalonna-árulás** (50 frt 60 kr.); **só-árulás joga** (60 frt); **élesztő-árulásjog** (13 frt 57 kr.) és a **Bodrogon való halászatjog** (15 frt 25 kr.)

A feltételek a közbirtokossági hivatalban bármikor megtekinthetők.

Sárospatak, 1886. szeptember 17.

Púza Sándor,
közbirtokossági elnök.

FLEISCHER ÉS TÁRSA

5-5

gépgyára és vasöntője **KASSÁN** eperjesi ut 6. szám.

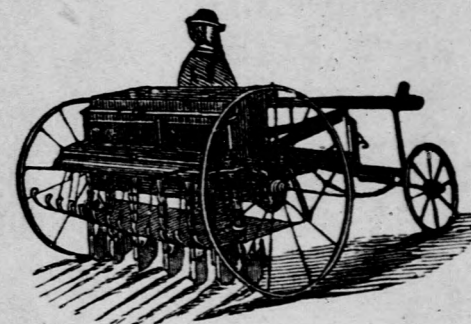
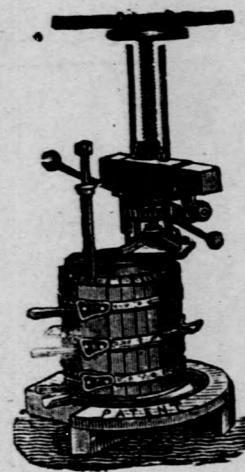
ajánl a t. gazdaközönségnek a legújabb tapasztalatok szemmel tartásával czélszerűen s gondosan gyártott jó hírnevű gépeit, nevezetesen:

sorvető-gépeket,
szorvavető-gépeket,
ekéket, boronákat,
hengereket, lókapákat,
tengeri morzsolókat,
olajsajtókat és olajmaggörkölőket
borsajtókat és szőlőzúzókat,
továbbá mindennemű **szivattyúkat,**
gőzgépeket és gőzkazánokat,
szeszgyár-berendezéseket.

Gépeink, eszközeink és egyéb gyártmányainkat készletben tartjuk gyárunkban; megbízásokat részünkre elfogad:

KORNSTEIN IGNÁCZ úr
S.-A.-UJHELYBEN.

Gazdasági gépeink **képes,** valamint öntődénk gyártmányai **árjegyzékét** kívánatra ingyen és bérmentve küldjük.

Magyarország legolesőbb és legdiszesebb szépirodalmi képes hetilap.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK”

1886. október elsején a kilencedik évfolyamba lép.

Lapunk életideje a legkézzelfoghatóbb bizonyíték arra nézve, hogy a hazai családoknál befogadott kedvelt barátát lett s a legnemesebb örömmel mondhatni, hogy a „Képes Családi Lapok” térfoglalásával sok kétesbecsű, selejtes tartalmu, különösen külföldi olvasmányokat szorítottak le a családok asztalairól, melyek részint hiu ígéretekkel, részint nagy hanggal folyton kísértének megvesztegetni a hazai közönség jóhiszeműségét.

Lapunk tartalmára nézve a kiadó és a szerkesztőség versenyezni fognak a buzgalomban, hogy továbbra is fokozott mérvben kiérdemeljék a közönség elismerő támogatását.

Közölni fog jeles eredeti és fordított költeményeket, beszéleket, rajzokat, népmeséket, szépészeti, egészségügyi cikkeit; a rohanó idővel tartand minden irányban. Heti tárczák, adomák, apróságok, hírek, talányok stb. stb. fogják élelni a lap tartalmát és azon leszünk, hogy a szövegbe nyomott képei a legjelesebb külföldi lapokban közöltekkel kiállják a versenyt.

— A „Képes Családi Lapok” előfizetési ára: —

Egész évre 6 frt. Fél évre 3 frt. Negyedévre 1 frt 50 kr.

Előfizetéseket elfogad minden hazai könyvkereskedés.

Mutatványszámokat küld ingyen és bérmentesen.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK” kiadóhivatala BUDAPESTEN.

IV. kerület, papnövelde-utca 8. szám alatt.

TK. 1290. sz.
1886.**Árverési hirdetményi kivonat.**

A szerencsi kir. járásbírósa mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Németi Sámuel végrehajthatóknak Rauchman Emánuel végrehajtást szenvedő elleni 50 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék, a szerencsi kir. bírósa területén lévő. golopi határban fekvő, az alsó-golopi 75. sz. tjkvben felvett 507. 508. hr. sz. 90. ö. i. ház és kertnek Rauchman Emánuel nevében álló fele részre 200 frt becs, továbbá az alsó-golopi 76. szmu tjkvben felvett 509. hr. sz. 89. ö. i. házzal ellátott ingatlanhozai haszonélvezeti és épületekhez tulajdoni jognak fele részben Rauchman Emánuel végrehajtást szenvedő, másik fele részben Rauchman Adolf végrehajtás alatt nem álló, tehát az 1881. évi LX. t. cz. értelmében egészben 128 frt becs. és ezennel

megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fenebb megjelölt ingatlan az 1886. évi október hó 11-ik napján d. e. 10 órakor Golop község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 20 frt, 12 frt 80 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. 1. 3333. sz. a. kelt igazságügy-miniszt. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a szerencsi kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóságnál, 1886. évi május hó 14-ik napján.

Kiss György,
kir. albiró.

A homonnai és sztrópkó-olykai erdő-ségben lévő **bikk-mak termés** eladó.

Értekezhetni özv. Matolay Victornéval H.-Olykán, posta helyben.

Fertőtlenítésre ajánlok:

15%-os karbol tartalmu port 1 kl. 20 kr.
35%-os karbol tartalmu meszet 1 kl. 25 kr.
Vasgáliczot 1 kl. 12 kr.
Fertőtlenítő folyad. lakásokba 1 lit. 15 kr.

Ugyszintén raktárt tartok:

a leginkább használatban lévő és jószágokról elismert minden bel- és külföldi gyógyszer különlegességekből, illatszerekből, sebészeti kötszerek és eszközökből, valamint igen ajánlom az általam készített és jószágáról elismert indiai tyukszem balzsamot. (Egy üveg ára 35 kr.)

Kincsessi Péter,

gyógyszerész S.-a.-Ujhelyt, főutcza.

1-6

LINKESCH SAMU özv.

vasüzlet Eperjesen
ajánlja kitűnő minőségű

krakkói cserép-kályhát

fehér és diszes színekben,

FA-, KŐSZÉN-

és
coaks fűtésre,

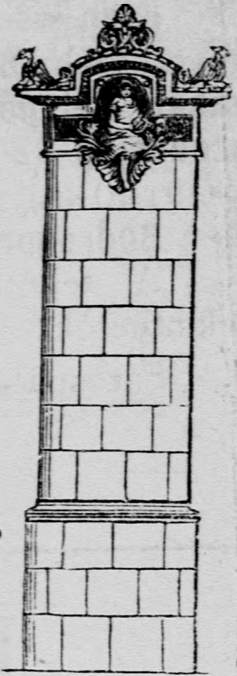
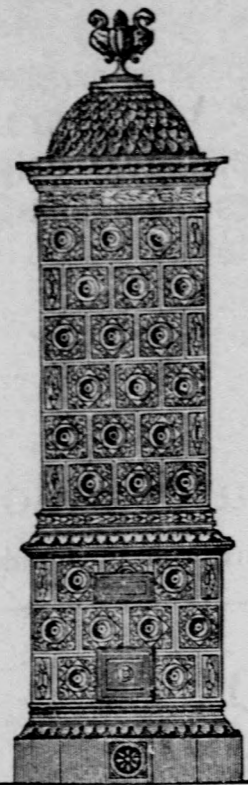
KANDALLÓKAT,

TAKARÉK-

KONYHÁKAT

bármintemű

kivitelben.

legolcsóbb árakban.

Képviselet: Reichard M. és fia uraknál S.-a.-Ujhely.

Ház és borpinczék eladása.

Adriányi Gyula tulajdonát képező, a tolcsvai 521. telekjegyzőkönyvében foglalt 256 1/2. összeírású számú ház udvarral, valamint a Gyapároson fekvő kősziklában ázott 2250|54. és 2250|43. helyrajzi számú borpinczék, az előbbeni 500, az utóbbi 300 hordó térnagyságú, melyekben szükség esetén, tekintve nagyságát, még felével több is könnyen, pedig csak egysorjában megfér, akár összesen, akár egyenként készpénz fizetés mellett **jutányos áron eladó.** Venni szándékozók értekezhetnek magával a tulajdonossal Tolcsván.

5. szám.

A bodrogközi Tiszaszabályozó-társulat elnökétől.

Meghívás.

A bodrogközi Tiszaszabályozó-társulat **évi rendes közgyűlése** határidejéül **folyó évi október hó 4-ének d. e. 9 óráját** S.-a.-Ujhelybe a megyeház nagy-termébe tüzvén ki, ezen közgyűlésbeni részvételét kérem.

A tanácskozás tárgyai lesznek:

1. A közgyűléshez intézett elnöki jelentés.
2. A társulati mérnök jelentése az 1885. október 1-től 1886. szeptember 1-ig terjedő időben törtétekről.
3. A mérnöki 1886-ik évi október 1-től 1887-ik évi decz 31-éig javasolt munkaprogramm és költségelés megállapítása.
4. Az 1863-ik évi inséges kölcsönnek az adóvisszatérítményekből részletes törlesztése.
5. Az 1886. október 1-től 1886. deczember 31-ig és 1887. január 1-től azon év deczember végéig szükségelt évi fentartási költségelés s ennek kapcsában igazgató, főmérnök s a többi tisztizület választásának tudomásul vétele.
6. A befektetések pótfelszámítása kérdésében hozott határozat.
7. Pénzügyi bizottság s fegyelmi választmány választása.
8. Társulati pénzügyi helyzet tudomásul vétele mellett a rendelkezés alatt álló adóvisszatérítmények hová fordítása.
9. Mult évi számadások megvizsgálásáról szóló számvizsgálói jelentés.
10. A magáncsatornáknak kiépítése iránti választmányi határozat.
11. Balsa község téves megterheléséből eredő követelés visszatérítése.
12. A n.-rosvági határban Diós ér betömetése.
13. A társulat ingatlan és ingók pauschalis biztosítása.
14. Tiszai központi gyűlésekre képviselők 3 évre megválasztása.
15. Több rendű kérvények segély- és leiratok s
16. Koós Károly volt számvevő ideiglenes ellátása.
17. Szokolay Emil tokaji kir. f. főmérnöknek miniszteri megbizottá lett kinevezése.
18. Több a közgyűlés határozatai elleni felfolyamodványok elutasítása felett hozott választmányi határozatoknak jóváhagyása illetőleg tudomásul vétele.
19. A netán az alapszabályok értelmében beterjesztendő kérvények és indítványok tárgyalása.

Kelt S.-a.-Ujhelyben, 1886-ik évi szeptember hó 14-én.

Gróf Mailáth József,
társulati elnök.

Nyomatott S.-a.-Ujhelyt, a „Zemplén” gyorsajtóján.

HIRDETMÉNY.

Van szerencsénk a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy az őszi és téli idényre szükséges árúk bevásárlásáról visszakerkezvén, miután ott nagyobb vételeket tevénk: azon kellemes helyzetben vagyunk, hogy árúinkat majdnem **gyári áron** számíthatjuk. Kaphatók: kitűnő minőségű és legújabb divatu **női és férfi ruhaszövetek**, különféle és a legjobb minőségű **vásznak, walmolok, ruha és bélés barchettek**, új divatu **téli posztók**, berlini **selyem és téli kendők**, férfi **alsó és téli ingek**, stb. stb.

A szüreti idényre ajánljuk nagyválasztékú

tűzijáték raktárunkat.

Minden törekvésünk oda fog irányulni, hogy árúinkat a legolcsóbb árban számítsuk és a n. é. közönség bizalmát a pontos és szolid kiszolgáltatás által kiérdemeljük. Megjegyezzük még, hogy mindennemű **ruhák festését** elvállaljuk, és azok a legújabb és a választott minták szerint eszközöltetnek.

A nagyérdemű közönség becses pártfogását kérve maradtunk

kiváló tisztelettel

IRÁNYI és NEBESZ.

Rákóczi-utca (Kis-piacz).

Vidéki megrendelések gyorsan, pontosan és bérmentve teljesítetnek.

1137. sz, 1886.

HIRDETMÉNY.

A tokaj-rakamazi uton lévő 2, 3, 5, 6, 7, és 8. számú ártéri hidak, valamint utkorlátok kijavitása 3184 frt 42 kr-ra költségeltetvén, ezen munkálatok vállalat utjáni biztosítására ezennel zárt ajánlati tárgyalás hirdettetik.

A vállalatot szabályozó előmeret költségvetés, műszaki leírás, általános és részletes építési feltételek, alólírott hivatalnál a szokott hivatalos órákban megtekinthetők.

A kellően bélyegzett és lepecsételt borítékon az ajánlat tárgyat jelző felirattal, valamint az ajánlott összeg 10 százalékának megfelelő készpénzből, vagy az általános feltételt 2. §-ában előírt értékpapirokból álló bántpénzzel ellátott ajánlatok alólírott hivatalnál f. évi szeptember hó 24-dik napjának délelőtti 10 órájáig fogadtatnak el, az ezen határidőn túl beérkező, vagy a feltételeknek meg nem felelő és távirati ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Kellő időben beérkezett, szabályszerűen felszerelt ajánlatok felbontása f. évi szeptember hó 24-én délelőtt 10 órakor alólírott hivatal helyiségében történend, mely felbontásnál ajánlattevők is jelen lehetnek.

Az ajánlatban a költségvetési összegbőlí árendedmény, esetleg áremelés, százalékban kifejezve, számokkal és betűkkel olvashatóan kiírandó; továbbá kiteendő az is, hogy ajánlattevő a helyszínét, előmeret költségvetést és feltételt ismeri, megértette, s azokat kifogás nélkül elfogadja.

Tokaj, 1886. szeptember 14-én.

M. kir. folyammérnöki hivatal.

1787. szám.

Árlejtési hirdetmény.

A beregmegeyi vízszabályozó és ármentesítő társulat belvízszabályozási vonalain és pedig a tiszta-szalkai zsilipről Csarodáig és Jándig, továbbá az eszenyi zsilipről a börtágyi határban a Szernye vizének a mederből kivételéig és az Alsó-Szernye vonalon építendő összesen 28 csatorna hidhoz, az ezekből kész építkezésen és a bevásárlott épületen fákön kívül még szükséges épületfáknak kinagyolva helyszínre szállítása iránt a társulat részéről zárt ajánlati versenytárgyalás nyitattik **folyó hó 27-ének délelőtti 10 órájára** Beregszászba a társulati hivatalba; az ajánlathoz 300 forint készpénz vagy ova-dék képesített értékpapir vagy ennek a társulati pénztárba letételét igazoló elismervény csatolandó.

A szükséglet és feltételek a társulat műszaki irodájában megtekinthetők.

Beregszász, 1886. szeptember hó 16-án.

HUNYADY BÉLA,

igazgató.